

Burn-outverleden hypothekeert kansen op arbeidsmarkt

Nieuw UGent-onderzoek bevestigt eerder onderzoek: een burn-outverleden verkleint de kans op een tweede sollicitatiegesprek.

De onderzoekers vroegen 425 Vlaamse recruiters om in een experiment advies te geven omtrent het al dan niet uitnodigen van 1700 fictieve jobkandidaten voor een tweede sollicitatiegesprek. Alle kandidaten maakten doorheen hun carrière een niet-werkzame periode door. De verklaring voor die werkonderbreking varieerde van burn-out, een fysieke verwonding of persoonlijke redenen tot klassieke werkloosheid.

Een burn-outgeschiedenis ging gepaard met de laagste kansen op een volgend sollicitatiegesprek. Kandidaten die herstelden van een fysieke problematiek kregen het meest kans op een vervolgesprek. "Onze data suggereren bovendien dat dit effect sterker uitgesproken is voor jobs die een hoge mate van stresstolerantie vereisen", zo zegt doctorandus Philippe Sterkens (UGent).

Stigma

Recruiters die zelf een burn-out meemaakten, of een patiënt van nabij kennen, bleken sneller geneigd om ex-burn-outpatiënten een kans te geven. Vrouwelijke recruiters lijken doorgaans ook milder.

Stigmatiserende percepties over burn-outpatiënten die speelden:

- de sollicitant die een burn-outverleden aangeeft, zou minder stress-tolerant zijn; dit speelde héél sterk;
- in vergelijking met kandidaten die in het verleden een fysieke blessure hadden, kregen ze een duidelijk lagere score voor autonomie en aanstuurbaarheid;
- hun huidige gezondheid werd lager ingeschat;
- recruiters vrezden meer dat ex-burn-outpatiënten ook in de toekomst zouden uitvallen wegens ziekte.

Gewezen burn-outpatiënten werden verder ook lager ingeschat qua leiderschapsvaardigheden en leervermogen, al woog dat niet door in het advies van de recruiters. Datzelfde geldt voor de perceptie dat ex-burn-outpatiënten aanleiding zouden geven tot noodzakelijke aanpassingen aan de werkorganisatie en dat de werkgever, klanten en andere werknemers minder graag met hen zouden samenwerken.

Tekst: Jo Cobbaut | Foto: Shutterstock

Bron: doctoraal onderzoek van Philippe Sterkens, onder supervisie van professoren Stijn Baert en Eva Deros, en in samenwerking met doctoraal onderzoeker Claudia Rooman (allen UGent).